

Anna Manso

LA PITJOR MARE DEL MÓN, EL MANUAL

**CONVERTEIX-TE EN UNA MARE O PARE IMPERFECTES
EN 10 LLIÇONS**

Columna

Primera edició: novembre del 2013
© Anna Manso, 2013
© Columna Edicions, Llibres i Comunicació, S.A.U.
Carrer Pedro i Pons, 9-11, 11a planta - 08034 Barcelona
ISBN: 978-84-664-1732-7
Dipòsit Legal: B. 24.022-2013
Fotocomposició: Víctor Igual, s.l.
Carrer Aragó, 390 - 08013 Barcelona
Imprès a: Reinbook

www.columnaedicions.cat

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

*Per al Joanfran, l'Eva,
el Pol i el Nil.*

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ

La carta de dimissió	16
El test	19
El tràiler	24

COM UTILITZAR AQUEST MANUAL

Títol.	28
Problema	28
Casos pràctics	29
Exercicis de repàs	30
En aquesta lliçó hem après	30
Aclariment	30

LLIÇÓ 1

SORTIRÀS DE L'ARMARI VESTIDA AMB ULLERES DE 3D

<i>Problema:</i> aspirar a la perfecció mata	33
--	----

Casos pràctics:

1.1. L'àlien que hi ha en mi	36
1.2. Frases d'alt risc	38
1.3. Excuses: escapisme	40
1.4. Contradiccions	42
1.5. Visió deformada: les ulleres	44
1.6. Que ningú t'arrabassi el títol: ser una mare cutre costa	46

<i>Exercici de repàs: l'armari i les ulleres de 3D</i>	48
<i>En aquesta lliçó hem après... alguna cosa?</i>	49

LLIÇÓ 2

RECITARÀS EL MANTRA: ESCOLA, OH, DOLÇA ESCOLA

<i>Problema: intentar treure un deu en mare de MEC que va a escola accelera l'envelliment cutani</i>	51
--	----

Casos pràctics:

2.1. A la cerca i captura d'escola. Estressar-se estressant-se	52
2.2. El típic error del mes de juliol i l'estratègia GM.	55
2.3. Els deures, aquell dolç moment de connexió entre pares i fills	57
2.4. Acceptem-ho, la rutina no existeix: els dies de lliure hor- riblició.	59
2.5. AMPA aquí!	61
2.6. Cura depurativa de fi de curs	63

<i>Exercici de repàs: el dilluns</i>	65
<i>En aquesta lliçó hem après... potser</i>	66

LLIÇÓ 3

ACCEPTARÀS QUE MARY POPPINS NO EXISTEIX

<i>Problema: pretendre que casa teva sigui un model d'ordre, salut i bones pràctiques incrementa el colesterol en sang</i>	69
--	----

Casos pràctics:

3.1. Verdura no és tortura	70
3.2. Pressa, la maleïda pressa	72
3.3. Atacs d'ordre	74
3.4. Tasques domèstiques	76
3.5. Polls, la pregunta del milió	78
3.6. Matins, la prova definitiva	80

<i>Exercici de repàs: comentari de text i treball pràctic</i>	82
<i>En aquesta lliçó hem après... vols dir?</i>	84

LLIÇÓ 4

DETECTARÀS LES TRAMPES MORTALS DE FESTES, TEMPS D'OCI I ALTRES SITUACIONS EXTREMES

<i>Problema: creure que el temps no laboral és un moment de relax que provoca halitosi</i>	87
--	----

Casos pràctics:

4.1. Un diumenge inoblidable: el naixement de la LLIAVEX-DESAMENMAPA	88
4.2. Festes i infestació de nens infectes	90
4.3. Al cotxe	93
4.4. Places i parcs	95
4.5. Compres de Nadal	97
4.6. Atraccions	99

<i>Exercici de repàs: el tren</i>	101
<i>En aquesta lliçó hem après... o no</i>	103

LLIÇÓ 5

APLICARÀS LES NORMES DISCIPLINÀRIES QUE ET CONVINGUIN

<i>Problema: no tenir ni punyetera del que cal fer en cas de conflicte afavoreix la caiguda dels cabells (excepte els blancs). I saber què fer, també</i>	105
---	-----

Casos pràctics:

5.1. Paraules	106
5.2. Internet vs. macarrons	108
5.3. Això no ho faré mai	110
5.4. #totshotenen	112

5.5. Crits	114
5.6. Anàlisi de les propostes disciplinàries més interessants .	116
<i>Exercici de repàs: la cambra insonoritzada portàtil</i>	119
<i>En aquesta lliçó hem après... que no hem après res</i>	120

LLIÇÓ 6

SOBREVIURÀS ALS TRES MESOS D'ESTIU AMB ALEGRIA

<i>Problema: oblidar que el concepte estiu no tan sols conté alegries, augmenta el risc de patir càries</i>	121
---	-----

Casos pràctics:

6.1. Reuniu-vos, reuniu-vos, que el curs s'acaba	122
6.2. La setmana sense nens	126
6.3. Fàcil	128
6.4. M'avorreixo	130
6.5. Deures d'estiu	132
6.6. Refundant la civilització.	134

<i>Exercici de repàs: quadern d'estiu</i>	136
<i>En aquesta lliçó hem après... i mira que bé</i>	136

LLIÇÓ 7

ESBORRARÀS LA PARAULA *CULPA* DEL TEU CERVELL

<i>Problema: el sentiment de culpa és el responsable directe del 58,13 % de refredats</i>	137
---	-----

Casos pràctics:

7.1. Temps lliure.	138
7.2. El gos o jo	141
7.3. Lectura	143
7.4. La invasió de la lladre de cossos	146
7.5. Futbol	149
7.6. Malalts	151

<i>Exercici de repàs: calligrafia i altres propostes</i>	154
<i>En aquesta lliçó hem après... tant de bo</i>	154

LLIÇÓ 8

ESTUDIARÀS ELS MENORS D'EDAT QUE TENS A CÀRREC AMB ESPERIT CIENTÍFIC

Problema: els MEC tenen la capacitat infinita de sorprendre'ns.

No tenir-ho en compte és un factor de risc que incrementa la possibilitat de patir acidesa d'estómac	155
--	-----

Casos pràctics:

8.1. La soledat de l'alletadora de fons	156
8.2. El túnel del temps	158
8.3. El bucle	160
8.4. Els nens destructors	162
8.5. La criatura estranya	164
8.6. El kit de la perfecta mare d'adolescent	166

<i>Exercici de repàs: manual de camp</i>	170
--	-----

<i>En aquesta lliçó hem après... coses</i>	170
--	-----

LLIÇÓ 9

APRENDRÀS DELS ALTRES ALLÒ QUE ET CONVINGUI. EL QUE NO ET CONVINGUI, DONCS NO

<i>Problema:</i> fer orelles sueques als consells i exemples de vida aliens interessants facilita l'aparició de galindons	171
---	-----

Casos pràctics:

9.1. Model: el pare de les criatures	173
9.2. Model: Tony Soprano	175
9.3. Model: les amigues. I els amics també	177
9.4. Model: la família	179
9.5. Model: allò que vaig veure a la tele i al cine	181
9.6. Model: allò que vaig llegir	183

<i>Exercici de repàs: munta una festa</i>	185
<i>En aquesta lliçó hem après... ui, de tot</i>	186

LLIÇÓ 10

RIURÀS UNA VEGADA AL DIA, COM A MÍNIM, SI POT SER, DE TU MATEIXA

<i>Problema: l'absència de sentit de l'humor ataca el sistema immu- nitari, provoca retenció de líquids i suor de peus</i>	187
--	-----

Casos pràctics:

10.1. Si jo fos la millor mare del món.	188
10.2. Despropòsits de Cap d'Any	190
10.3. Mentides podrides	192
10.4. Mares de Windows i pares d'MS-DOS	193
10.5. Estimats Reis d'Orient	195
10.6. El monstruós cas de la patata ondulada	196

<i>Exercici de repàs: Eugenio, un model a seguir</i>	198
<i>En aquesta lliçó hem après... o potser no, però com a mínim ens ho hem passat bé</i>	199

EL DECÀLEG	201
-----------------------------	-----

GLOSSARI	203
---------------------------	-----

AGRAÏMENTS	205
-----------------------------	-----

INTRODUCCIÓ

Estimats lectors, el llibre que teniu a les mans és l'explicació impúdica de la transformació que he experimentat fins a assumir la felicitat personalitat de la pitjor mare del món. Una transformació que, al contrari de la que va patir el pobre Gregor Samsa, us convido a imitar per tal de deixar enrere el martirologi de la perfecció maternopaternal.

Sí, aquest és un llibre per a totes aquelles persones amb menors d'edat a càrrec, especialment pares i mares, amb ganes de donar un tomb a la seva vida i de saber que els matins són alguna cosa més que una cursa contrarellotge per aconseguir que aquells éssers que es resisteixen a llevar-se entrin per la porta de l'escola amb un aspecte presentable. Sí, senyores i senyors, si els nostres fills insisteixen a anar a l'escola pentinats com un revival de Rod Stewart, amb una sabatilla rosa robada a la germana a un peu i una vamba pudent a l'altra, i amb la crosta dels esmorzars de tres dies enganxada a la cara, nosaltres ens podem limitar a avisar-los de les conseqüències legals i del seu poc èxit social, i punt! Però això no és tot! Si això passa, i els menors entren al recinte escolar amb un aspecte tan lamentable, els progenitors ens podem mirar al mirall i seguir considerant-nos persones!

Perquè, oh progenitors que aspireu a l'Olimp, on hi nien deesses tan dignes de ser emulades com Mary Poppins, les nostres mares, i les mares i pares de tots els altres menors que tenim al voltant, jo he vingut a proposar-vos un repte: oblideu-vos-en! Deixeu enrere

aquest camí costerut i relliscós i descobriu un nou paradigma: hi ha vida més enllà de la perfecció. O, dit d'una altra manera, deixeu-vos de punyetes i sigueu benvinguts al club dels pares i mares imperfectes.

Jo no sempre he estat igual de sàvia. No, no. Tot procés té un perquè. La personalitat que he abraçat amb entusiasme, la que m'ha salvat de la bogeria, aquesta que em fa aparèixer als mitjans de comunicació disfressada amb unes ulleres de 3D, no va sorgir de forma immediata. Va venir una mica per etapes.

Ja no sóc la persona que prenia el sol un 21 de juliol de 1999, ni tampoc la persona que l'endemà mirava amb cara d'espant aquella nena que havia aparegut tres setmanes abans del que li tocava. Tampoc la que va pensar que tenir germans és el millor regal que es pot fer a una nena camí de ser filla única. Ni la dona que desitjava que el tercer fill tingués esperit d'àrbitre per mitjançar entre els dos germans grans. Tota transformació autèntica té un punt àlgid conegut mundialment com «la patacada», també com a crisi, cul-de-sac i altres noms que signifiquen el mateix, un moment patètic i per oblidar. En el meu cas aquest forat negre emocional l'he batejat amb el nom de: l'episodi de la carta de dimissió.

LA CARTA DE DIMISSIÓ

Era un dia funest. No, no plovia. No, no, tampoc feia fred, ni una calor insuportable. Que no, que tampoc hi havia boira, coi de tòpics! De fet no tinc ni un repunyeter record del temps que feia ni falta que fa. Només sé que em vaig tancar al lloc més íntim de la casa, el lavabo, i, com si no en tingués prou, vaig jeure a la banyera amb les cortines corregudes i vaig tancar els ulls. Ah, quin descans, em vaig dir... Casunlou, encara sentia de lluny la seva remor; i l'esquena i el cul se m'estaven glaçant! Uns taps a les orelles i unes tovalloles van ser la solució per aconseguir, per fi, l'aïllament

que buscava. I allà, en aquell estat ridícul i perfecte, vaig redactar la carta de dimissió que aquí transcriu:

«Benvolguts responsables del departament de maternitat/paternitat de la província de Barcelona,

Com a titular dels expedients MEC1999, MEC2001 i MEC2005 els presento la carta de dimissió de les meves funcions. La causa no és altra que la meva reiterada ineptitud i escassa efectivitat i el meu esgotament. Tal situació té un ferm suport científic i ha estat convenientment estudiada per una entitat gens independent, és a dir, servidora. El resultat de l'estudi és contundent: anys i panys després d'exercir el càrrec de titular dels tres expedients, el nivell d'ineptitud s'entossudeix en un 85,33 %, l'efectivitat s'estanca en un deplorable 7,59 % i l'esgotament augmenta el doble que l'IPC anual.

Tal com consta a l'expedient MEC1999, la titular ja fa uns quants anys que prova d'exercir una influència moderada i el màxim d'inofensiva en els seus menors d'edat a càrrec (els tres MEC citats anteriorment) i avui plega. Per què avui i no ahir? O demà? O d'aquí a tres mesos? La resposta no és fàcil i alguna ànima insensible pot pensar que les meves motivacions són dèbils i egoistes. Però totes aquelles persones que es troben en la meva situació comprendran el meu neguit i la meva impotència. Fa deu dies em disposava a escriure les primeres paraules d'un nou llibre, un projecte llargament ajornat que pretenia iniciar amb l'alegria i la inconsciència inherent a tot projecte literari.

Hores abans, a la 01.16 a.m. de la matinada vaig ser requerida per l'element MEC2005, també conegut per "el petit" amb molèsties otorinolaringològiques. Otitis, vaja. El vaig dopar amb líquid taronja, vaig encendre l'ordinador per programar una visita al metge a primera hora de la tarda gràcies al programa informàtic de l'ICS, vaig planificar un matí d'abducció televisiva del petit i vaig enllitar-me pensant que el meu projecte literari encara tenia futur. A les 04.19 a.m. l'element MEC1999, la gran dels menors d'edat que tinc a càrrec, va decidir presentar un quadre gripal agut. La

vaig dopar amb líquid rosa, ja no vaig demanar hora al metge perquè sóc una ciutadana responsable i no volia col·lapsar el sistema amb un cas que només necessita antitèrmics, líquids i repòs, i vaig començar a témer seriosament per les primeres frases del meu llibre. Temor que es va convertir en certesa a les 07.31 a.m. quan el MEC2001, un element que gaudeix habitualment d'una salut de ferro, es va llevar d'un bot i va córrer fins al lavabo, víctima d'uns molestos virus gastrointestinals.

Els dies successius es podrien descriure amb una carretada d'adjectius menys els de literaris, plàcids i engrescadors. El fat va voler que l'epidèmia de virus gens greus i altament molestos coincidís amb un viatge dels avis de les criatures al seu poble d'origen, a massa quilòmetres de distància, i amb unes jornades culturals organitzades per l'altra àvia de les criatures a la llar de gent gran del barri. Però el destí, sàdic, va insistir a assaonar la ferida amb una altra circumstància de nou gens greu i molt, molt molesta: la caldera va fer *kaputt*. Per tant, a la tensió inherent de tres menors d'edat a càrrec pullulant irritats i griposos per la llar, hi vam afegir l'absència d'aigua calenta i de calefacció en ple mes de gener. Per sort a dues habitacions i a la sala menjador hi tenim instal·lats aparells d'aire condicionat amb bomba de calor. Per dissort la circumstància va obligar els menors d'edat i servidora a conviure massa hores a una mateixa estança del pis. El que m'ha acabat de rematar han estat les obres d'instal·lació de la nova caldera, que ha hagut de ser traslladada de lloc per complir una nova normativa. La barreja de pols, virus, baralles, estrès, jocs anats de l'olla, xarops, avorriments, termòmetres, defenses baixes i els anys de criança acumulats han portat al límit la meva resistència.

Plego jo, i sospito que plega el pare de les criatures amb qui he fet torns aquests dies per poder treballar o fer-ho veure. Per tant, els demano que tinguin cura dels tres expedients amb la professionalitat que a mi m'ha mancat.

Atentament,

A.M.M.»

Un cop la vaig haver enllestit em vaig quedar tan descansada que em vaig adormir. Hores després em vaig llevar, encarcerada i amb una torticoli de cavall. A casa hi regnava un silenci sospitos. La causa no era altra que la son. Els tres menors d'edat que tinc a càrrec dormien esgotats amb una nota del lampista al costat, anunciant que la caldera ja estava instal·lada, que se n'anava i que ja passaria a cobrar. I que no ens havia despertat perquè es feia càrrec del nostre delicat equilibri psicològic i espiritual. Efectivament els radiadors de gas tornaven a emetre aquella escalforeta tan agradable i en lloc de dutxa escocesa de nou teníem una dutxa d'aigua calenta. Per contra el termòmetre indicava que els meus fills havien recuperat la temperatura normal. L'escalfor, el silenci i aquells trenta-sis graus a la pantalleta digital del termòmetre em van commoure de tal manera que de sobte ho vaig veure clar, vaig estripar la carta (només una mica, per si de cas, per això l'he pogut transcriure) i em vaig jurar a mi mateixa que seguiria fent-me càrrec d'aquells tres expedients, això sí, d'una manera radicalment diferent.

Llavors van trucar a la porta. Era el carter, que sap que sóc l'única veïna que és a casa a les dotze del migdia i sempre truca al meu timbre. Aquell dia el sobre més gros contenia la revista del Tr3sC, que duia de regal unes ulleres de 3D. Una veueta interior va xiuxiuejar-me insistent: «Posa-te-les! Posa-te-les!», i me les vaig posar en el mateix instant que els menors d'edat que tinc a càrrec es desvetllaven. Veure'ls amb aquella barreja de blau i vermell, veure'm ells amb les ulleres sobre el nas, tot va ser un. Ens va agafar un atac de riure històric i sense adonar-me'n, així, entre rialla i rialla, la imperfecció va entrar a la meva vida. La pitjor mare del món acabava de néixer i res va tornar a ser mai més igual.

EL TEST

Potser has obert aquest llibre per saber com és la vida d'una mare nefasta. Tal vegada creus que res del que apareix en aquestes pàgi-

nes et concerneix a tu, persona adulta amb el cap ben centrat, i vols rabejar-te amb la poca destresa de l'autora amb els seus fills. Endavant, doncs, gaudeix de l'espectacle. O, vés a saber, tens un rau-rau que se't menja perquè no saps si ets igual que jo abans de calçar-me les ulleres de 3D i, tipa i cuita de lluitar amb tu mateixa, vols provar de canviar. Si és així, si potser creus que aquest llibre parla al teu esperit fatigat però no n'estàs del tot segura, no el tanquis, segueix llegint-lo unes pàgines més i fes el test. Després pots deixar de dissimular fent veure que vols o no vols el llibre, acosta't a la caixa i paga'l. Gràcies. Ah, i si creus que un test amb tan poques preguntes és poc científic tens raó. Però funciona.

1.

El teu menor d'edat que tens a càrrec d'onze anys t'exigeix un estri tecnològic que truca, té jocs, connexió a internet, un reproductor musical i el logo d'una poma.

- a.** Obres un compte d'estalvi al seu nom, hi diposites trenta euros al mes i li jures al nen que d'aquí a deu mesos serà seu, encara que hakis d'atracar un banc.
- b.** Enganxes una poma i un telèfon de joguina al teu vell magnetòfon i l'hi regales junt amb la teva col·lecció de cintes de casset.
- c.** Li fas un power point sobre l'absurditat de dependre dels objectes materials i l'empobriment espiritual que això comporta.

2.

Fa una setmana que plou. Vas a buscar els menors d'edat que tens a càrrec a l'escola i surten sense paraigua. Tanquen la porta de l'escola i no els pots recuperar. Tu acabes de planxar-te els cabells i has tingut cura de no oblidar-te el teu, de paraigua.

a. Demanes als nens que s'arrambin a una iaia amb un paraigua gros mentre tu, sempre amb el teu paraigua a la mà per no desplanxar-te els cabells, escales la tàpia del pati, t'esgarrinxes les mitges, saltes, et torces un peu, t'és igual, avances, desconnectes l'alarma, salta l'alarma, et detenen, dónes explicacions, et deixen anar per pena i surts amb tres paraigües a les mans, perquè sí, has aconseguit continuar amb el teu a la mà i una melena llisa i brillant al cap.

b. Entres al bar que hi ha al costat de l'escola, bere-neu, els nens fan els deures amb l'ajuda del senyor del bar, que sap més matemàtiques que tu, passa el temps, hi sopeu, t'adones que no portes un duro i que és la tercera vegada que et passa, fas que els nens parlin de la crisi i posin els ulls de fer pena del gat de l'Shrek, el senyor del bar et torna a dir que ja ho trobarem. Para de ploure i torneu a casa amb la panxa plena, els deures fets i els cabells impecables.

c. Els cedeixes el teu paraigua i en arribar a casa els fas un power point sobre la importància de l'autonomia, la responsabilitat i el cost de les perruqueries, per molt que siguin de barri.

3.

El menor d'edat que tens a càrrec de sis anys surt de classe entusiasmat afirmant que ha convidat quinze amiguets a berenar. Les mares i pares dels amiguets exclamen a cor: «Oh, que bé!».

a. Te'ls endús tots a casa, els cuines una coca, els organitzes una gimcana, una obra de teatre i un ball. Algú per accident et tanca a dins un armari i, comprensiblement, exclama: «La pesada està neutralitzada!». Quan surts has de demanar una hipoteca al

banc per arranjar els desperfectes, però et dius que tot sigui per la felicitat dels fills.

b. Simules caure a terra i patir convulsions durant tres o quatre segons i treus escuma per la boca. T'alces de terra com si res, expliques que això et passa de tant en tant però que no té importància. La gent recorda de sobte que el nen té hora al podòleg i te'n vas a casa només amb el teu fill. Li promets que jugueu al parxís.

c. T'endús els nens a casa i els projectes el teu power point preferit, aquell que parla sobre el respecte als objectes materials aliens, ple de fotos de gatets i postes de sol. Els nens juguen a gats salvatges i has d'acabar demanant una ampliació de la hipoteca al banc per arranjar els desperfectes. Prepara un altre power point per convèncer el director de l'agència bancària.

4.

El teu dolç menor d'edat a càrrec de set anys et diu que els deures els faci la teva puta mare. L'interrogues i descobreixes que el seu millor amic és el culpable de l'ampliació del seu vocabulari.

a. Convides el seu millor amic a passar el cap de setmana i li ofereixes l'amor i la sensibilitat que a casa seva, ben segur, no li ofereixen. El nen et toca el cul fins a quatre vegades, es pixa fora del vàter unes quatre més i quan jugueu a les pel·lícules només proposa títols porno. Al final t'emociones quan el nen plora quan és l'hora de tornar a casa seva i et diu que mai s'ho havia passat tan de puta mare.

b. Convides el nen a berenar al bar del costat de la comissaria dels Mossos d'Esquadra. Assenyaes els

policies i li dius al nen que tots ells són amiguets teus i que si segueix ensenyant paraules lletges al teu fill haurà d'explicar a aquells senyors el que fa. Fas que li portin un entrepà d'escalivada amb sardines i el nen se'l menja sense dir ni piu.

c. Convides el nen a passar una estona a casa teva i li projectes un power point sobre els renecs que respecten la diversitat, el gènere i l'autoestima. Exemple: macarrons en lloc de collons.

RESULTATS:

Majoria de respostes a: necessites aquest llibre amb urgència! T'has empassat l'enganyifa segons la qual un bon pare o una bona mare és aquell que perd el cul pels seus plançons les vint-i-quatre hores del dia, els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any, i que l'únic objectiu de la seva vida és aconseguir el títol de màster de progegnitoreïtat ideal. Cal que agafis distància i aprenguis noves estratègies de relació, introduint dins del teu vocabulari paraules i expressions com: «No», «Jag talar endast svenska» (només parlo suec), «Potser» i «No en tinc ni punyetera idea».

Majoria de respostes b: vas bé. Vas molt bé. Però mai sobra repassar continguts. Et recomano que et compris el llibre per si de cas. I perquè em faries un favor, tampoc t'enganyaré.

Majoria de respostes c: no sé com dir-t'ho sense fer servir un power point... Tant se val, no ho intentis. Imagina't una foto d'un osset alçant de forma significativa el dit del cor de la mà dreta i al costat un títol escrit: «Botifarra a la tecnologia! Viu!». Després desinstalla't el programa de presentacions i per fer-te passar la síndrome d'abstinència tot seguit llegeix el llibre que tens a les mans (passant prèviament per caixa, pensa en els meus tres fills). Descobriràs que ets qui més necessita aquest llibre. I que hi ha altres maneres de comunicar-te amb els fills més enllà de les fotos de cadells i de paisatges ensucrats.

EL TRÀILER

Si després de fer el test encara tens dubtes, és normal. Hem rebut massa trucades a casa venent-nos enciclopèdies a terminis, matalassos amb una garrafa d'oli de regal i fibra òptica per deu euros. Només et demano que llegeixis fins al final d'aquest capítol. Les noves tendències sobre psicologia transformadora, per més noves que siguin, ofereixen una tècnica més vella que anar a peu. Ells en diuen visualització i jo, de formació audiovisual, tràiler. I és això el que et proposo, que tinguis un besllum del que pot ser el teu futur si segueixes al peu de la lletra els consells d'aquest manual. Per fer-ho bé, tria una habitació on ningú et molesti, seu i tanca els ulls, o vés al bar del costat de casa, posa't ulleres de sol i tanca els ulls. Si a més demanes un whisky de garrafa ningú et molestarà ni pensarà que t'has grillat. Molt bé, ja tens els ulls tancats. Ara imagina...

...Sona el despertador, és dissabte. No és com tots els altres dissabtes. Avui val la pena llevar-se. Els menors d'edat que tens a càrrec t'han preparat l'esmorzar i han endreçat la cuina. Sí, ho han deixat tot fet un merder. Sí, l'esmorzar és a base de productes amb greixos trans i conservants. Però ja no ets la persona que se sentia fracassada perquè els fills no havien interioritzat la piràmide dels aliments políticament correcte. Ni la que vivia com una derrota cada cuina per higienitzar. Ara gaudeixes de l'esmorzar (potser no te l'acabes, però ho fas veure) i després els dius als fills que gràcies, però que ara jugarem al joc del «Passa el netejador per la cuina, oi que bé». Tu, però, no pots jugar-hi, els dius, perquè tens una hèrnia al dit petit del peu dret. Ells es resisteixen, però els dius que l'hèrnia no es curarà fins que no juguin al joc. Llavors podreu anar al parc a pasturar una estona. Ells capten el subtext i enfilen cap a la cuina. Quan han enllestit t'avisen i et troben a punt per marxar.

Al parc localitza el lloc on hi ha més sol (o més ombra, a triar segons la temperatura del dia que t'ho imaginis) i t'hi instal·les. Has

portat el diari del dia i els promets als teus fills que jugaràs amb ells d'aquí a una estona. No ho fas per egoisme, no, no, no. Ho fas perquè així s'espavilen, aprenen a fer amics i a interactuar entre ells. I ho fan. Cada vegada que llancen la pilota al teu costat la xutes, aplaudeixes i tornes al diari. Al final, quan ja t'has deprimit amb les notícies del dia, t'acostes als fills i jugues amb ells fins que unes punxades a les lumbaris et recorden els anys que vas carregar els fills a l'esquena i t'atures.

A casa el dinar és com és. T'has tret del cap la imatge idíl·lica de família al voltant de la taula amb estovalles de coloraines i vaixel·la amb encant. Has après que per evitar les 21.345 aixecades de taula cal tenir-ho tot a l'abast, i a la taula fins hi ha preparat el cafè. Aquest fet redueix en un 50% les escapades i el resultat et sembla excellent. A l'hora de la migdiada els únics que la feu sou els adults de casa, però així i tot el control del televisor segueix sent vostre gràcies a una funda d'alta seguretat del comandament que dus lligada al canell amb tres cadenats. Els menors d'edat tampoc poden jugar amb els ordinadors perquè cada dia en canvies les contrasenyes i es veuen obligats a fer servir els jocs de taula que van dur-los els Reis. A la tarda els dius que els has preparat una sorpresa a les seves habitacions i quan hi són els tanques amb clau i els dius que només en sortiran quan hagin acabat els deures. En realitat no els has tancat amb clau, només s'ho pensen, però des que has assumit la teva nova personalitat la teva credibilitat és tan gran que s'ho empassen tot, i fan els deures amb tanta eficiència que us queda prou estona per anar a fer un volt i acabeu sopant un frankfurt junts. I allà, mentre ocupeu mitja barra, el petit juga a fer acupuntura al mitjà amb escuradents, la gran roba sobres de maionesa, tots endrapeu patates fregides i salsitxes poc sanes, els menors d'edat s'embruten les samarretes amb quètxup d'una forma tal que les inutilitza i a tu et vénen ganes d'anar al lavabo. Hi vas i quan estàs a punt de sortir del cubicle, et veus reflectida al mirall ronyós i et sorprens. El teu cutis és resplendent, els cabells sedosos, la mirada ferma i lluminosa i tota la teva persona emet una energia desbordant. Et sents feliç i et preguntes per què has trigat

tant a viure la vida a través d'unes ulleres de 3D (tal com et deia l'Anna Manso). The end (violins emotius i lacrimògens).

Què? T'ha agradat? Espero que sí. I si no és així tens tot el meu permís per tunejar-te el tràiler amb allò que t'agradi més. El text anterior només és una pauta perquè vegis per on anirà la cosa. I ara ja potser que plegui de bla, bla, bla, doni per acabada la introducció i entri en matèria.